

**«Εἴκοσι καὶ πέντε χρόνια (25)
ἀπὸ τὴν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας στὴν Ἐνωμένη Εὐρώπη
καὶ ἡ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σ' Αὐτήν»**

**π. Ἱερωνόμου Κάρμα,
Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Επιτροπῆς Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**

Εἶναι πλέον γεγονός ἀδιαμφισβήτητο καὶ ἀναγκαῖα συνθήκη ζωῆς ἡ ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας στὴν Ἐνωμένη Εὐρώπη. Εἶναι στά ἀλήθεια γιὰ τὰ ἑλληνικά δεδομένα καὶ μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθεῖ ἱστορικῆς σημασίας καὶ ἀξίας ἡ ἔνταξίς της πρό εἰκοσιπενταετίας σ' Αὐτή. Μᾶς θυμίζει τὸ γεγονός αὐτὸ τὴν ἱστορικὴ συγκυρία τῶν χρόνων, πρό καὶ μετὰ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ μας, κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἑλληνικὸς κόσμος, καὶ ὡς πνευματικὴ δύναμη καὶ ὡς ἱστορικὸς χώρος, βρέθηκε μέσα στή χοάνη, πού δημιούργησε ἡ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία σέ παγκόσμιο τότε ἐπίπεδο.

Στόχος ἐμφανῆς τότε ἦταν ἡ “Pax Romana” καὶ ἐπιθυμία ἐκείνων πού ἔβλεπαν καλοπροαίρετα καὶ τῶν ἄλλων πού ἐκτιμοῦσαν καχύποπτα τὰ τεκταινόμενα, ἀλλ' ἐξ' ἀνάγκης ἐντάχθηκαν στά γεωπολιτικά σχέδια τῆς Ρώμης ἢ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀξιοποίηση τῶν πνευματικῶν, οἰκονομικῶν, πολιτισμικῶν, κ.λ.π. δεδομένων τῶν λαῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Φιλοδοξοῦσαν νὰ προάγουν καὶ νὰ συνθέσουν τὴ πνευματικὴ κληρονομία καὶ τὴν παρακαταθήκη τῶν λαῶν τῆς γῆς σέ μιά παγκόσμια οἰκογενειακὴ πραγματικότητα, μέ κρητήρια τὴν ἀλληλεγγύη, τὴν ἰσοτιμία, τὴν ἰσονομία καὶ τὴν κατανόηση τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

Σέ ἐκεῖνο τὸ ἱστορικὸ σῶμα τοῦ κόσμου ἦλθε σάν πνοὴ ζωῆς καὶ παρουσία πνεύματος ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Σαρκομένου Λόγου τοῦ Θεοῦ στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ καὶ τοῦ θελήματος Του στόν διψασμένο γιὰ ἀλήθεια κόσμο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Θά ἦταν ἴσως ὑπερβολικὸ νὰ μιλήσουμε γιὰ ἀναλογικὲς καταστάσεις στά ἱστορικά δεδομένα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ τῆς σημερινῆς καὶ γιὰ τίς φιλότιμες ἀναζητήσεις καὶ τίς ὄνειρικὲς ἐπιδιώξεις τοῦ τότε ἀνθρώπου καὶ τοῦ σημερινοῦ Εὐρωπαίου πολίτη.

Εἶναι ὅμως ἀνάγκη νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν παρεμβολὴ τῆς θεϊκῆς ἀλήθειας καὶ τοῦ πιστεύματος τῆς καρδιάς τοῦ θρησκευομένου χριστιανοῦ πολίτη τῆς Εὐρώπης σέ ὅ,τι, οἱ ἰθύνοντες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως σήμερα φιλοδοξοῦν νὰ προσφέρουν στὴν κοινωνία μέ τὰ διάφορα ἀναπτυξιακά προγράμματα καὶ τίς ἐνέργειες πού προβάλλουν γιὰ ὑλοποίηση.

Τὸ χριστιανικὸ πνεῦμα καὶ ἡ κοινοτικὴ ζωὴ τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχουν μέσα τους δεδομένο τὸ οἰκουμενικὸ στοιχεῖο καὶ τὴν ἔννοια τῆς παγκόσμιας ἀδελφοσύνης. Φιλοδοξεῖ ἡ Ἐκκλησία νὰ συνθέσει τὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων μέ τὴν ἔμπρακτη ἀγάπη, κσὶ τὴν γνήσια ἀλληλεγγύη. Μέ τὴν διάθεση τῆς φιλόφρονος συμπόνιας καὶ τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ ἀγωνίζεται νὰ διαμορφώσει θεοφώτιστα, μέ τὴν βοήθεια καὶ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον.

Αὐτὰ τὰ «πιστεύματα» ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει καὶ αὐτὸν τὸν οἰκουμενικὸ χαρακτῆρα της διακηρύσσει ἀνά τούς αἰῶνας σ' ἓνα μεταβαλλόμενο κόσμο μέ κοινωνικὲς διαστρωματώσεις, πνευματικὲς διαφοροποιήσεις, ἰδεολογικὲς ἀντιθέσεις καὶ οἰκονομικὲς ἀγκυλώσεις καὶ ἀλλοιώσεις.

Παράδειγμα ὑλοποιήσις μιᾶς τέτοιας κοινωνίας ἀποτελεῖ διαχρονικὰ τὸ πείραμα τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. Ἡ ἐνότητα τῆς Εὐρώπης θά κερδιθεῖ, ἂν θεθεῖ καὶ πάλι ὡς βάση ζωῆς καὶ ὀργάνωση τῆς κοινωνίας, ὄχι τὸ ὑλικὸ συμφέρον καὶ ἡ οἰκονομικὴ μόνο εὐημερία τῶν λαῶν, ἀλλὰ οἱ διαχρονικὲς ἀρχές καὶ ἀξίες τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἀγάπης. Γιὰ τὸν κάθε λαὸ σημασία δέν θά ἔχει τότε τὸ τί θά πάρει ὡς οἰκονομικά ὀφέλη ἀπὸ τὴν ἔνταξη αὐτή, ἀλλὰ πρωταρχικά αὐτὸ πού θά διατηρήσει ἀνόθευτο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, δηλ. τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ὀρθοπραξία.

Μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν προοπτικὴ καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὲς τίς πνευματικὲς θεολογικὲς προϋποθέσεις ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δραστηριοποιεῖται, κηρύσσει καὶ ἐνεργεῖ τὰ δέοντα, καὶ ἐπικοινωνεῖ καὶ παρεμβαίνει

καταλλήλως ἀφ' ἑνός μὲν διὰ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων στήν Ἀθήνα, τῆς ὁποίας Πρόεδρος τυγχάνει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ, ἀφ' ἑτέρου δέ διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς στίς Βρυξέλλες, πρὸς τὰ θεσμικά ὄργανα καί τοὺς φορεῖς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καί τίς Ἀντιπροσωπεῖες τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς στήν Ἑλλάδα.

Θά ἦταν χρέος ἀλήθειας καί εὐθύνης νά μιλήσουμε γιά τόν πρωταγωνιστικό ρόλο, πού ἔπαιξε τά τελευταῖα χρόνια στήν διαμόρφωση τῆς προσφορᾶς, τῆς διακονίας καί τῆς ἐπικοινωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χριστόδουλος. Ὁρθόδοξα σκεπτόμενος ἐνεργεῖ φιλόδοξα καί ἔμπονα ἀγωνιζόμενος ὁραματίζεται μέ περίσκεψη καί ταπείνωση τήν οὐσιαστική συμβολή τῆς Ἐκκλησίας μας καί τήν πνευματική της παρεμβολή σέ κάθε πτυχή ζωῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Μέ ἐπίγνωση ἀποστολική, προβάλλει ὡς τρόπο ζωῆς πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους πολίτες τό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὅταν ἔγραφε πρὸς τοὺς πρώτους χριστιανούς τῆς Εὐρώπης, τοὺς κατοίκους τῶν Φιλίππων τῆς Μακεδονίας γιά υἰοθέτηση καί ὑλοποίηση ὅλων ἐκείνων «ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετή καί εἴ τις ἔπαινος ταῦτα λογίζεται». (Κεφ. Δ' Παρ.8).